

**Μάιος
1998**

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Το διάστημα 21 –24 Ιουνίου θα γίνει στην Αθήνα η 67η Γ.Σ. της Ομοσπονδίας μας. Όπως είχαμε γράψει και στο προηγούμενο φυλλάδιό μας οι εισηγήσεις στη Γ.Σ. έπρεπε να συζητηθούν στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. μέχρι τα τέλη Μαρτίου και να σταλούν στους συλλόγους. Τελικά στο Δ.Σ. ΔΕΝ έγινε συζήτηση για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, αλλά κατατέθηκαν κάποιες απόψεις για τα «πρακτικά»(!!!).

Από τη δική μας τη μεριά είχαμε ετοιμάσει μια παρέμβαση, όσο μπορούσαμε πιο ολοκληρωμένη, την οποία και καταθέσαμε στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. Η λογική αυτής της παρέμβασης στηριζόταν σε τρεις άξονες.

Ο πρώτος ήταν να «περιοριστούν» τα θέματα της Γ.Σ. σε πολύ συγκεκριμένα, ώστε και αναλυτικά να συζητηθούν και οι αποφάσεις να είναι οι καλύτερες δυνατές..

Ο δεύτερος έχει σχέση με τη λειτουργία του Ινστιτούτου Μελετών της Ομοσπονδίας. Ξεκινά από την ανάγκη να λειτουργήσει ουσιαστικά και να παράγει επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που αυτές να μπαίνουν για συζήτηση στις Γ.Σ. των συλλόγων. Οι Γ.Σ. του Κλάδου θα πρέπει να προσδιορίζουν τους άξονες των προβλημάτων και μετά την μελέτη – τεκμηρίωση (από το Ινστιτούτο), τη συζήτηση (στις Γ.Σ. των συλλόγων), να επικυρώνουν τα όποια αποτελέσματα.

Ο τρίτος αφορούσε τη δημιουργία ενός «φακέλου» για όλα τα μέλη των συλλόγων μας όπου κωδικοποιημένα θα παρουσιαζόταν ΟΛΕΣ οι μέχρι τώρα αποφάσεις που έχουμε ως Κλάδος (οικονομικά, συνταξιοδοτικά, εκπαιδευτικά, κλπ) καθώς και μια σειρά στοιχεία που αφορούν την εκπαίδευση, με σκοπό:

1. την ενημέρωση των συναδέλφων,
2. τη μη επανάληψη της συζήτησης σε θέσεις που υπάρχουν και δεν έχουν ανάγκη τροποποίησης,
3. τη διευκόλυνση της συζήτησης για αλλαγή θέσεων ή συμπλήρωση των παλιών.

Να τονίσουμε εδώ πως σε πολλές περιπτώσεις, ειδικά στην Ομοσπονδία μας, το πρόβλημα δεν βρίσκεται στη μη ύπαρξη συγκεκριμένων θέσεων, αλλά στο κατά πόσο γνωρίζουν αυτές τις θέσεις το σύνολο των συναδέλφων και βέβαια στο κατά πόσο ως συνδικάτο τις παλεύουμε καθημερινά ή τις αφήνουμε στα χαρτιά.

Με βάση τα παραπάνω η θεματολογία που προτείναμε ήταν ενδεικτική και μπορούσε να αλλάξει αν γι-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Εισαγωγικά.
- Πρόταση για την ημερήσια διάταξη της 67^{ης} Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- Παρεμβάσεις στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για την οριστική ημερήσια διάταξη και τα πεπραγμένα του Δ.Σ.
- Το Συνέδριο της Δ.Ο.Ε. – Π.Ο.Ε.Δ. στη Χίο για την αξιολόγηση.
- Τοποθετήσεις σε Δ.Σ.
- Υλικά

— . —

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Καπράνας Ζήσης τηλ. 2659241
Διός 6 121 31 Περιστέρι
Σαπρίκης Χρίστος τηλ. 3464932
Φιλοστράτου 32 118 51 ΑΘΗΝΑ
Τσάτσης Σπύρος τηλ. 5611476
Καλόγηρος Νίκος τηλ. 9846645

ΦΑΞ 01 -3464932
Internet e-mail
xsap@compulink.gr

ΖΗΤΕΙΤΑΙ
ΑΗ-ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΑΗ-ΓΙΩΡΓΗΣ.

νόταν αποδεκτή η λογική της από το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας. Την παρέμβαση που ετοιμάσαμε τη στέλνουμε σήμερα και σε όλες τις κινήσεις για παραπέρα συζήτηση με στόχο στις Γ.Σ. που θα γίνουν τον Ιούνιο να μπορέσουμε να πάρουμε τις καλύτερες δυνατές αποφάσεις.

Είναι σκόπιμο, το τονίζουμε για άλλη μια φορά, ό,τι σκέψεις υπάρχουν για τις Γ.Σ. των συλλόγων είτε από κινήσεις, είτε και από μεμονωμένους συναδέλφους, να έρθουν όσο γίνεται πιο σύντομα για να μπορέσουμε να τις προωθήσουμε ξανά στις τοπικές κινήσεις.

Συνοδευτικά με την παρέμβαση, υπάρχουν και κάποια στατιστικά στοιχεία που αφορούν την εκπαίδευση, ενδεικτικά του «φακέλου» που προτείναμε να ετοιμάσει η Ομοσπονδία για όλα τα μέλη των συλλόγων.

Š ž

ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΕ Δ.Σ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ 67^{ΗΣ} Γ.Σ. ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ - ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ - ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ - ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Εσωτερική και εξωτερική κατάσταση.

Η κατάσταση στο χώρο της εκπαίδευσης.

Η ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Απολογισμός Δ.Σ.

Οικονομικός απολογισμός.

ΘΕΣΕΙΣ – ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

Διορισμοί.

Αξιολόγηση.

Ολοήμερο.

Α. Τα προβλήματα.

Β. Οι μέχρι τώρα «λύσεις», η εμπειρία τους.

Γ. Οι θέσεις της Ομοσπονδίας.

Δ. Προτάσεις.

Επιμόρφωση – Μετεκπαίδευση.

Διοίκηση σχολείων

Επιστημονική παρέμβαση της Δ.Ο.Ε. – Ινστιτούτο Μελετών.

Καταστατικές αλλαγές στο Ινστιτούτο.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Το σ.κ. σήμερα.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Προετοιμασία - Αντιπρόσωποι - Κανονισμός λειτουργίας - Πανηγυρική

Είναι απαραίτητο η Γ.Σ. να αποκτήσει περισσότερο χαρακτηριστικά συνδικαλιστικού οργάνου που συζητά και όχι χώρος παραταξιακής αντιπαράθεσης και κομματικού ανταγωνισμού.

Σημαντικό ρόλο θα παίξει και η προετοιμασία της και η «τυπική» διαδικασία των εργασιών της συνέλευσης.

Για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης που εισηγείται το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. στις Γ.Σ. των συλλόγων.

Είναι ανάγκη να οριοθετηθούν όσο γίνεται περισσότερο συγκεκριμένα για να μη έχουμε τα φαινόμενα να γίνεται σε κάθε Γ.Σ. συζήτηση επί παντός επιστητού και στην ουσία τίποτα να μην κουβεντιάζετε.

Στη μέχρι τώρα πορεία της Ομοσπονδίας μας έχουμε καταλήξει σε αποφάσεις που τις περισσότερες φορές φραστικά αλλάζουμε σε κάθε Γ.Σ. Απ' την άλλη αυτές οι αποφάσεις δεν είναι διαχρονικά γνωστές στο σύνολο του Κλάδου με αποτέλεσμα κάθε φορά να επαναλαμβάνουμε τα ίδια και τα ίδια.

Για την φετινή Γ.Σ. μπορούμε να οργανώσουμε καλύτερα αυτή τη διαδικασία.

Όσον αφορά τις εισηγήσεις είναι απαραίτητο να επικεντρώσουμε την προσοχή μας σε πολύ συγκεκριμένα θέματα και η όποια συζήτηση να είναι ουσιαστική και σε βάθος με στόχο οι θέσεις που να ψηφιστούν να εκφράζουν τον προβληματισμό του Κλάδου μας συνολικά. Θέματα για τα οποία έχουμε συζητήσει στο πα-

ρελθόν και δεν υπάρχουν εξελίξεις που να τα τροποποιούν δεν υπάρχει λόγος να τα ξαναβάλουμε στο τραπέζι εισηγητικά. Αν υπάρξει πρόταση από τους συλλόγους τότε μπορούμε να το δούμε σε επόμενη συνεδρίαση.

Σήμερα να κατασταλάξουμε σε πολύ συγκεκριμένα θέματα που εισηγητικά θα βάλουμε. Καταθέτω στο Δ.Σ. μια πρόταση που κινείται στη λογική και της «απάντησης» στη σημερινή πραγματικότητα, αλλά και στο άνοιγμα της θεματολογίας του συνεδρίου στα «μικρά» που αφορούν όμως ουσιαστικές πλευρές της δουλειάς μας στο σχολείο. Είναι πρόταση για **συζήτηση** που μπορεί να τροποποιηθεί και ν' αλλάξει:

1. Εισαγωγικά μπορούμε να έχουμε μια γενική εκτίμηση της εκπαιδευτικής αλλά και της γενικότερης πολιτικής κατάστασης στη χώρα μας για να μην επαναλαμβάνουμε τις ίδιες εκτιμήσεις σε κάθε θέμα, αλλά και για να καλύψουμε «ιδεολογικά» τις προτάσεις μας.

2. Παράλληλα να ετοιμάσουμε ένα «φάκελο» για κάθε συνάδελφο που μπορεί να έχει την μορφή ένθετου στο Διδακταλικό Βήμα, όπου θα αποδελτιώσουμε όλες τις μέχρι τώρα θέσεις της Ομοσπονδίας μας για την Εκπαίδευση στην Ελλάδα και τις εργασιακές μας σχέσεις. (Δαπάνες, οικονομικά, ασφαλιστικά, Ειδική Αγωγή, Εκπαίδευση στο εξωτερικό, κλπ)

3. Να προσθέσουμε εκεί και μερικά στοιχεία γενικότερα, ως βοηθητικό υλικό. Τέτοια μπορεί να είναι ο πραγματικός αριθμός των εκπαιδευτικών που δουλεύουν στα δημόσια σχολεία, πίνακες με τις δαπάνες, οι αδιόριστοι, στατιστικά στοιχεία για την εκπαίδευση και άλλες πληροφορίες. Ο «φάκελος» αυτός θα δώσει τη δυνατότητα σε όλα τα μέλη μας, να δουν διαχρονικά τις θέσεις της Ομοσπονδίας μας και να έχουν ένα υλικό για να τοποθετηθούν ολοκληρωμένα στις Γ.Σ. των συλλόγων.

Για τα διαδικαστικά:

1. Η αναγνώριση των αντιπροσώπων να λήξει την προηγούμενη των εργασιών. Η αποζημίωση που παίρνουν οι αντιπρόσωποι καλύπτει και την προηγούμενη ημέρα, όπως και την επόμενη της λήξης της Γ.Σ. Η αναγνώριση να γίνει από επιτροπή του Δ.Σ. και όχι από τον νομικό σύμβουλο. Στην προηγούμενη Γ.Σ. υπήρχαν για ορισμένους συλλόγους κενά και παραλείψεις. Οι αντιπρόσωποι θα πρέπει να καταθέσουν πλήρες πρακτικό της Γ.Σ. που εκλέχτηκαν, μπορούμε να στείλουμε ένα ομοιόμορφο τύπο για τη συγκέντρωση των στοιχείων.

2. Ο Κανονισμός λειτουργίας θα πρέπει να ανταποκρίνεται στα χαρακτηριστικά ενός συνδικαλιστικού οργάνου. Το δικαίωμα της ομιλίας και των προτάσεων ανήκει ισότιμα σε όλους τους αντιπροσώπους και όχι επιλεκτικά σε «εκπροσώπους» παρατάξεων.

3. Η «πανηγυρική συνεδρίαση» με τις ομιλίες των κομμάτων και των φορέων δεν προσφέρει τίποτε το ουσιαστικό. Οι εκπρόσωποι της Πολιτείας προπαγανδίζουν το «έργο» τους, οι εκπρόσωποι των κομμάτων κατηγορούν την Κυβέρνηση και τάζουν πράγματα που είναι αμφίβολο αν θα τα εφαρμόσουν όταν γίνουν κυβέρνηση. Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια οι «πανηγυρικές συνεδριάσεις» το μόνο που προσφέρουν είναι η τεχνητή όξυνση των κομματικών πατριωτισμών και η διάλυση της Γ.Σ. Είναι ανάγκη να τροποποιήσουμε την όλη διαδικασία της πανηγυρικής ώστε να μην οδηγούμαστε σε παραπέρα εκφυλιστικές διαδικασίες που κανέναν δεν ωφελούν.

Έτσι: Α. Τόσο η παρέμβαση των εκπροσώπων της Κυβέρνησης όσο και των κομμάτων να είναι περιορισμένης χρονικής διάρκειας.

Β. Το Προεδρείο να μεριμνήσει εκ των προτέρων γι' αυτό και να δηλώσει πως θα εξαντλήσει όλα τα περιθώρια αυστηρότητας για να μην μετατραπεί η Γ.Σ. σε άγονο πεδίο αντιπαραθέσεων.

Γ. Το κάλεσμα των Π.Τ.Δ.Ε. και Π.Τ.Ν. να είναι επίσημο και η παρουσία τους αναβαθμισμένη, δείχνοντας το ενδιαφέρον μας για μια μόνιμη και εποικοδομητική συνεργασία με συνέχεια – διάρκεια.

Δ. Να εξετάσουμε τη δυνατότητα μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών να γίνεται Σεμινάριο Συνδικαλιστικής Επιμόρφωσης. Υπάρχει από το Ι.Ν.Ε. – Γ.Σ.Ε.Ε., αλλά και από άλλους φορείς που ασχολούνται με θέματα εργατικής πολιτικής έτοιμες εισηγήσεις και μελέτες που μπορούμε να αξιοποιήσουμε.

4. Στην διαδικασία της ψήφισης των προτάσεων μπορεί να μπαίνει «πακέτο» μια πρόταση, αλλά και να δίνεται η δυνατότητα και ψηφοφοριών σε επιμέρους σημεία, που μπορεί να υπάρξει μεγαλύτερη συμφωνία ή και διαφωνία. Για να λειτουργήσει κάτι τέτοιο ουσιαστικά είναι απαραίτητο να λειτουργήσουν οι επιτροπές προτάσεων στο συνέδριο και το κλείσιμο του κάθε θέματος να μην είναι υπόθεση μόνο του εισηγητή, αλλά συνολικά του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. αποφεύγοντας έτσι προσωπικές τοποθετήσεις που καταλήγουν να γίνονται και αποφάσεις του Συνεδρίου.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΞΗΓΗΣΗΣ ΔΣ. Δ.Ο.Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Εσωτερική και εξωτερική κατάσταση.

Με το πρόσχημα της διεθνοποίησης των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών διαδικασιών και της σύγκλισης των οικονομιών (Μάαστριχ) ο σημερινός κόσμος και ιδιαίτερα η Ευρώπη, οδηγούνται σε θεοποίηση της ανταγωνιστικότητας, σε ανεξέλεγκτη απελευθέρωση των αγορών, σε υπονόμευση, απορύθμιση και συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και των εργασιακών δικαιωμάτων.

Γίνεται λοιπόν φανερό ότι η πρώτη προτεραιότητα του εργατικού σ.κ... είναι η ανάγκη ρήξης και σύγκρουσης με τις νεοφιλελεύθερες αυτές επιλογές που απειλούν να ξεθεμελιώσουν το κοινωνικό κράτος, να ξεθεμελιώσουν κάθε εργασιακό δικαίωμα και να μας γυρίσουν σ' έναν εργασιακό, οικονομικό και κοινωνικό μεσαίωνα.

Η Κυβέρνηση στα πλαίσια του "προγράμματος σύγκλισης" κλιμακώνει όλο και περισσότερο τόσο την πολιτική της λιτότητας όσο και τις πολιτικές απορύθμισης των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Ο τελευταίος προϋπολογισμός, η υποτίμηση της δραχμής και τα μέτρα που ακολούθησαν δείχνουν ανάγλυφα πως μέλημα της κυβέρνησης είναι η «ευημερία των αριθμών» και όχι η «ευημερία των ανθρώπων». Σήμερα όλο και πιο έντονα αμφισβητούνται πλέον οι συλλογικές κατακτήσεις των εργαζομένων στο όνομα της θεοποίησης της ανταγωνιστικότητας, της μείωσης του εργατικού κόστους, της αύξησης των κερδών των επιχειρήσεων και γενικότερα του κεφαλαίου.

Οι διαφοροποιήσεις στην αγορά εργασίας με την ενίσχυση των ελαστικών μορφών απασχόλησης σε βάρος της πλήρους και σταθερής, είναι σίγουρο ότι θα προκαλέσουν τεράστια προβλήματα και θα έχουν δραματικές επιπτώσεις όσο αφορά τη θέση και τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Για να αντιμετωπίσει και να εκτονώσει τις αντιδράσεις που προκαλεί η πολιτική της η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί ως πρόσχημα τον «κοινωνικό διάλογο». Και την ίδια στιγμή, η αδιαλλαξία, και ο αυταρχισμός, όπως χαρακτηριστικά τον ζήσαμε και στον δικό μας χώρο, αποτελούν συστατικά στοιχεία της Κυβερνητικής πολιτικής. Αυτός ο «κοινωνικός διάλογος» σε καμία περίπτωση δεν μπορεί, και δεν πρέπει να σταθεί εμπόδιο στους αγώνες των εργαζομένων.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση οι προτάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος πρέπει να ενισχύουν τις κοινωνικές αντιστάσεις ενάντια στη νεοφιλελεύθερη πολιτική που απειλεί τους πάντες. Πρέπει να προασπίζονται και να οδηγούν στη βελτίωση τόσο του βιοτικού επιπέδου όσο και των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Η κατάσταση στο χώρο της εκπαίδευσης.

Ο «εσκαγγρονισμός», η οικονομία της αγοράς που εισβάλλει από παντού συνθλίβοντας ιδέες, θεσμούς και ανθρώπους με την παράλληλη υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής, του πολιτισμού, του περιβάλλοντος, η αποξένωση των ανθρώπων, η οικονομική και κοινωνική διαφθορά και ο ρατσισμός που εξαπλώνεται ραγδαία στην Ευρώπη, είναι στοιχεία που συνιστούν μια γενικευμένη κοινωνική και πολιτική κρίση. Φυσική συνέπεια των πιο πάνω είναι και το εκπαιδευτικό σύστημα να βρίσκεται βυθισμένο στη δική του κρίση, γιατί η κρίση της κοινωνίας διαπερνά όλους τους θεσμούς της.

Όλοι συμφωνούμε ότι η Παιδεία πρέπει να αποτελεί αδιαπραγμάτευτη κοινωνική αξία και ότι η εκπαίδευση είναι ύψιστο κοινωνικό αγαθό. Σήμερα όμως οι κοινωνικές υπηρεσίες που προσφέρει η εκπαίδευση συνεχώς υποβαθμίζονται ως αγαθά, ενώ σημαντικό τμήμα της περνά στον ιδιωτικό τομέα, όπως συμβαίνει και στο χώρο της Υγείας και της Κοινωνικής Ασφάλισης. Γίνεται όλο και περισσότερο φανερό ότι το Κράτος - και είναι συνειδητή επιλογή - αποτραβιέται από ορισμένους τομείς της κοινωνικής ζωής των οποίων είχε την ευθύνη και αναλάμβανε το κόστος (Εκπ/ση, Υγεία, κοινωνική ασφάλιση). Τώρα πλέον δεν δείχνει

- καμία διάθεση να αναλάβει το κόστος αυτών των υπηρεσιών, εκποιεί αντίθετα
- δημόσια κοινωνικά αγαθά ενθαρρύνοντας τον ιδιωτικό συμφέρον και τις λειτουργίες της αγοράς.

Σκόπιμα και συστηματικά το σχολείο αφήνεται να βυθιστεί στην κρίση που το μαστίζει. Καταλαβαίνουμε όλοι ότι το Δημόσιο Σχολείο αποδομείται και εντείνεται η αδυναμία του να ανταποκριθεί στις ανάγκες της εποχής και της ελληνικής κοινωνίας. Ο αναλφαβητισμός

αυξάνεται, οι διαρροές από την εννιάχρονη εκπαίδευση μεγαλώνουν. Έχουμε πλέον εκπαίδευση πολλών ταχυτήτων με παράλληλη συρρίκνωση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της. Η χώρα μας δαπανά ποσοστά του προϋπολογισμού της τέτοια για την Παιδεία που μόνο σε τριτοκοσμικές χώρες συναντάς. (Δες έκθεση Ο.Ο.Σ.Α. για τις δαπάνες στην εκπαίδευση).

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. εξακολουθεί να αγνοεί συστηματικά το σ.κ. σ' όλες τις επιλογές του. (αξιολόγηση - επιμόρφωση - επετηρίδα - αυτοδιοίκηση - επιλογές στελεχών...) Τα μέτρα που ανακοινώνει μόνο ως μέτρα εντυπωσιασμού και αποπροσανατολισμού από τα μεγάλα και συσσωρευμένα προβλήματα της εκπαίδευσης μπορούν να θεωρηθούν.

Χαρακτηριστικό δείγμα του προσανατολισμού της Κυβέρνησης είναι η ψήφιση το φθινόπωρο του αντιεκπαιδευτικού νόμου 2525/97. Ο νόμος αυτός επιχειρεί απ' τη μια να φορτώσει τα δεινά της εκπαίδευσης στους εκπαιδευτικούς (επετηρίδα, αξιολόγηση) και απ' την άλλη να προσαρμόσει την εκπαίδευση στο σημερινό μοντέλο της «αγοράς», διώχνοντας τους «αδύνατους» απ' τα σχολεία και «μοιράζοντας» τις οικονομικές ευθύνες σε γονείς και μαθητές (ρυθμίσεις για το Λύκειο και τα Α.Ε.Ι.)

Ταυτόχρονα η ψήφισή του, με συνοπτικές ουσιαστικά διαδικασίες, η πρόχειρες και συχνά αλληλοσυγκρουόμενες ρυθμίσεις που ακολούθησαν δείχνουν και την «σοβαρότητα» που αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση το θέμα της Παιδείας.

Το εύρος και η σημασία των θεμάτων που περιλαμβάνει αυτός ο νόμος, κάνουν επιτακτική την ανάγκη για την δημιουργία ευρύτερων συσπειρώσεων, εκπαιδευτικών, γονέων, μαθητών, για την ανατροπή του. Μόνο ένα τέτοιο μέτωπο μπορεί να φέρει ουσιαστικά αποτελέσματα.

Αυτό είναι το «φόντο» ή το πλαίσιο που αναγκαστικά θα κινηθούμε. Οι προτάσεις του συνδικαλιστικού μας κινήματος πρέπει να στηρίζονται σε 3 άξονες:

1. Προστασία και βελτίωση των εργασιακών, κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων με:
 - Αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ των εργαζομένων.
 - Ενίσχυση του κοινωνικού κράτους.
 - Προστασία της κοινωνικής ασφάλισης και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων.
 - Αντιμετώπιση της ανεργίας και προστασία των ανέργων.
 - Μείωση του ωραρίου εργασίας - χωρίς μείωση των αποδοχών.
 - Αποτροπή της γενίκευσης σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα των ελαστικών μορφών απασχόλησης.
 - Ριζική φορολογική μεταρρύθμιση.
 - Την ίδρυση ταμείου κοινωνικής αλληλεγγύης για την στήριξη ενός ελάχιστου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων.
 - Την αναβάθμιση των Δ.Ε.Κ.Ο. και την άρνηση του σ.κ. να συναινέσει στο ξεπούλημα στο ιδιωτικό κεφάλαιο.
2. Ποιοτική αναβάθμιση της Δημόσιας Δωρεάν Εκπαίδευσης με:
 - Την αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15%.
 - Την δημιουργία σύγχρονων σχολείων με κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή, την κατάργηση της διπλής βάρδιας, την μείωση των μαθητών ανά τάξη κλπ.
 - Την ουσιαστική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.
 - Την κάλυψη των εκπαιδευτικών αναγκών του συνόλου των παιδιών. (Υποχρεωτική προσχολική αγωγή, υποχρεωτικό 12χρονο σχολείο, Ολοήμερο σχολείο κλπ.)
 - Την ουσιαστική εξομοίωση του συνόλου των εκπαιδευτικών που έχουν πτυχίο Π.Α. και Σ.Ν., διορισμένων και αδιόριστων.
3. Μεγαλύτερη αποκέντρωση εξουσιών προς τους εκπαιδευτικούς, με ουσιαστική συμμετοχή σε όλα τα επίπεδα με:
 - Το σύλλογο διδασκόντων κυρίαρχο όργανο του σχολείου με συγκεκριμένες αρμοδιότητες, από τη φροντίδα της οργάνωσης της σχολικής ζωής μέχρι την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου της Σχολικής μονάδας.
 - Την πλειοψηφία των αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια.
 - Την δημιουργία αποκεντρωμένων εκπαιδευτικών οργάνων, όπου οι εκπαιδευτικοί θα έχουν ουσιαστική και αποφασιστική συμμετοχή.

Η ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Απολογισμός ΔΣ

Οικονομικός απολογισμός

ΘΕΣΕΙΣ – ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

Διορισμοί.

Το θέμα των διορισμών, τόσο του αριθμού, όσο και του τρόπου, (επετηρίδα) αναδείχτηκε τη χρονιά που μας πέρασε ως κυρίαρχο θέμα, αντιπαράθεσης της εκπαιδευτικής κοινότητας με το ΥΠ.Ε.Π.Θ. Η παράλληλη λειτουργία των Π.Α. και Π.Τ., η υπογεννητικότητα, η διάταξη του νόμου που προβλέπει ένα νέο διορισμό για κάθε αποχώρηση από την υπηρεσία έχουν δημιουργήσει σοβαρό πρόβλημα. Παράλληλα η «λύση» της Κυβέρνησης για τον διαγωνισμό, όχι μόνο δεν εξασφαλίζει τον «καλύτερο» εκπαιδευτικό, αλλά δημιουργεί σοβαρές παρενέργειες, αμφισβητώντας τα πτυχία, την υποχρέωση της πολιτείας για διορισμούς, ελέγχεται για την αξιοπιστία της και την αντικειμενικότητα.

Οι προτάσεις μας για τους διορισμούς θα πρέπει να παίρνουν υπόψη τις ανάγκες της εκπαίδευσης, την πραγματικότητα των σχολείων, και τα συμφέροντα ΟΛΩΝ των συναδέλφων.

Είναι ανάγκη να πάρουμε θέση για την ορθολογική κατανομή όλου του εκπαιδευτικού προσωπικού και να μη συντηρούμε και από τη μεριά μας καταστάσεις του να υπάρχουν σχολεία με απαράδεκτα μικρό αριθμό μαθητών και σχολεία με επιβαρημένα τμήματα. Σ' αυτή τη βάση δεμένο είναι και το συνολικό θέμα των αποσπάσεων και σε χώρους εκτός υπηρεσίας (ΑΕΙ, βουλευτές, Τοπική Αυτοδιοίκηση κλπ), καθώς και το θέμα της συγχώνευσης ολιγοθεσίων σχολείων εκεί που υπάρχουν οι δυνατότητες και η υποδομή.

Με στόχους:

- 20 παιδιά σε κάθε τμήμα.
- Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή.
- Ένταξη στο εκπαιδευτικό σύστημα όλων των παιδιών που σήμερα είναι εκτός σχολείων. (τσιγγάνοι, μειονότητες, διαρροές από την υποχρεωτική εκπαίδευση)
- Εφαρμογή του ολοήμερου σχολείου (δημοτικού και νηπιαγωγείου)
- Μείωση του ορίου σύνταξης στα 60 χρόνια.

Θα πρέπει να οριοθετήσουμε την πολιτική μας στους διορισμούς κάθε φορά ώστε συγκεκριμένα να απαντάμε στις σύγχρονες ανάγκες της εκπαίδευσης.

Ταυτόχρονα είναι απαραίτητο να ξεκινήσει μια ουσιαστική συζήτηση εκπαιδευτικών, πολιτείας και Π.Τ. για το περιεχόμενο σπουδών στα Π.Τ., την αναβάθμισή τους, την προσαρμογή στα δεδομένα του σύγχρονου ελληνικού σχολείου.

Αξιολόγηση.

Με την ψήφιση του ν. 2525/97 το φθινόπωρο η Κυβέρνηση προχώρησε στη θεσμοθέτηση ενός «νέου πλαισίου αξιολόγησης» των εκπαιδευτικών. Ο νόμος αυτός συμπληρώθηκε από το Π.Δ. και την Υπουργική απόφαση που έδωσε στη δημοσιότητα το Υ.Π.Ε.Π.Θ. μετά τις γιορτές, όπου αναλυτικά φάνηκε η συνολική λογική του για το πώς βλέπει την όλη διαδικασία. Το όλο σύστημα είναι προσανατολισμένο, άμεσα και έμμεσα στην ατομική αξιολόγηση του κάθε εκπαιδευτικού.

Το μοντέλο της Κυβέρνησης στηρίζεται στη λογική της αξιολόγησης που εφαρμόστηκε και στη χώρα μας μέχρι και την 10ετία του '70. Βασικά του ιδεολογικά χαρακτηριστικά είναι:

1. Δημιουργία ενός γραφειοκρατικού μηχανισμού ξεκομμένου από την εκπαιδευτική διαδικασία (Ε.Α.Σ.Μ., Σ.Μ.Α.)

2. Έλεγχος και στενή εξάρτηση των παρακάτω οργάνων από τα παραπάνω.

3. Θεσμοί όπως ο Σχολικός Σύμβουλος που θεωρητικά στηρίζουν παιδαγωγικά και επιστημονικά τον εκπαιδευτικό, παίζουν πια ρόλο ασφυκτικού ελέγχου της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

4. Αριθμητική αποτίμηση στοιχείων της δουλειάς του εκπαιδευτικού που αντικειμενικά δεν σταθμίζονται. (συνεργασία με γονείς, συνέπεια, συνεργασία με μαθητές, κλπ)

5. Απουσία μέτρων για ενίσχυση, βελτίωση εκπαιδευτικών και σχολείου.

6. Χρήση των συμπερασμάτων της αξιολόγησης αποκλειστικά για την υπηρεσιακή εξέλιξη των εκπαιδευτικών.

7. Απουσία συλλογικών θεσμών, τόσο σε επίπεδο σχολικής μονάδας, (η μοναδική δυνατότητα που δίνει για γνώμη του συλλόγου διδασκόντων είναι προαιρετική) αλλά και σε όλα τα επίπεδα του μηχανισμού.

Το μοντέλο αξιολόγησης που προτείνεται έχει 3 στόχους.

Ο πρώτος αφορά την προσαρμογή της δημόσιας διοίκησης στα νέα πρότυπα σύνδεσης μισθού και απόδοσης. Σύνδεση που για να γίνει ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ την αριθμητική αποτίμηση της δουλειάς του κάθε υπαλλήλου. Να τονίσουμε εδώ πως φεύγουμε από το παλιό μοντέλο σύνδεσης βαθμού και μισθού. Με την ψήφιση του νέου μισθολογίου και την θεσμοθέτηση του λεγόμενου «κινήτρου απόδοσης» μπορεί να δούμε λογικές «ακώλυτης» βαθμολογικής εξέλιξης, αλλά διαφορετικών μισθών μέσα στους ίδιους τους βαθμούς ανάλογα με την απόδοση του κάθε υπαλλήλου.

Ο δεύτερος αφορά την ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία. Η αλλαγή του περιεχομένου του σχολείου, η προσαρμογή του σε μεγαλύτερο βαθμό στις «ανάγκες της αγοράς», δημιουργεί την ανάγκη ενός νέου εκπαιδευτικού που γρήγορα, χωρίς να πολυρωτάει και να συμμετέχει θα υλοποιεί κατευθύνσεις και προγράμματα.

Και ο τρίτος έχει σχέση με το πολιτικό μάρκετινγκ. Η κυριαρχία της αντίληψης ότι για τα προβλήματα της εκπαίδευσης βασική αιτία είναι η μη «αξιολόγηση» των εκπαιδευτικών και όχι και οι γενικότερες κυβερνητικές πολιτικές, μπορεί να «περάσει» πιο εύκολα στην κοινωνία, να δημιουργήσει «εχθρούς», να μεταφέρει το πρόβλημα σε προσωπικές αντιπαραθέσεις στο χώρο του σχολείου. Ταυτόχρονα εμφανίζεται η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου ως αποφασισμένη να βάλει «τάξη» στα σχολεία κερδίζοντας και πολιτικά.

Η πρόταση της Ομοσπονδίας μας όπως διαμορφώθηκε το 1993, έρχεται να απαντήσει στη ζητούμενη σήμερα αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης. (Στο μέτρο βέβαια που μια αξιολογική διαδικασία μπορεί να το κάνει).

Η λογική της στηρίζεται στον αντίποδα της λογικής των συστημάτων αξιολόγησης που προβλήθηκαν από τις μέχρι τώρα κυβερνήσεις.

Εισαγωγικά είναι ανάγκη να τονίσουμε πως η υλοποίησή αυτής της πρότασης φέρνει σημαντικές αλλαγές στον μικρόκοσμο του σχολείου. Ο κάθε εκπαιδευτικός φεύγει από τη λογική της «τάξης μου», των «παιδιών μου», ανοίγει τη δουλειά του, τις εμπειρίες, τις αδυναμίες του στους άλλους συναδέλφους. Η ευθύνη για την λειτουργία, την επισήμανση των προβλημάτων, και την λύση πολλών μικρών αλλά σημαντικών καθημερινών θεμάτων περνάει στην ίδια την σχολική μονάδα, πράγμα δύσκολο πολλές φορές.

Η λογική των προτάσεων στηρίζεται στη συλλογικότητα, ξεκινάει από τα κάτω προς τα πάνω, διευρύνει το πεδίο της αξιολόγησης στο σύνολο του εκπ/κού έργου, προϋποθέτει πρακτικά μέτρα χρηματοδότησης και ενίσχυσης από την πολιτεία. Κύριος στόχος τους είναι η ενίσχυση του έργου του σχολείου, του έργου των εκπαιδευτικών, για να βοηθηθούν καλύτερα τα παιδιά. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης δεν «επιστρέφουν» στους υπηρεσιακούς φακέλους των εκπαιδευτικών, αλλά στην ίδια την σχολική μονάδα, στους ίδιους τους μαθητές.

Κυρίαρχο όργανο αξιολόγησης είναι ο σύλλογος διδασκόντων, όπου σε συνεργασία με τον σχολικό σύμβουλο προγραμματίζει τη δουλειά του σχολείου, του κάθε εκπαιδευτικού, τις ανάγκες της υποδομής, τη συνεργασία με τον ευρύτερο κοινωνικό χώρο.

Ο προγραμματισμός αυτός είναι διάφανος, ανοιχτός σε γονείς και μαθητές, σε γνώμες και παρατηρήσεις.

Το ίδιο όργανο τόσο στη διάρκεια της χρονιάς και στο τέλος της κάνει τον απολογισμό του σε επίπεδο τμήματος, τάξης, σχολείου, βγάζει τα συμπεράσματα ατομικά και συλλογικά προτείνει αλλαγές.

Αντίστοιχη διαδικασία πραγματοποιείται σε Νομαρχιακό και Εθνικό επίπεδο με διευρυμένα όργανα με τη συμμετοχή εκπροσώπων της πολιτείας, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των γονέων των εκπαιδευτικών, των Παιδαγωγικών Τμημάτων. Το εύρος των θεμάτων βέβαια είναι γενικότερο, και οι αλλαγές που αποφασίζονται αφορούν συνολικά το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Οι προτάσεις αυτές προϋποθέτουν αλλαγή της νοοτροπίας και των στάσεων μέσα στα σχολεία. Προϋποθέτουν και μια διαφορετική αντιμετώπιση της εκπαίδευσης από μέρους της Πολιτείας. Το μοντέλο του Υπουργού παντογνώστη και κυρίαρχου που με τους διάφορους «συμβούλους» του χαράζει, ανάλογα με τις πολιτικές του φιλοδοξίες, εκπαιδευτικές πολιτικές μπαίνει στην άκρη. Οι συλλογικοί θεσμοί, η συμμετοχή των εκπαιδευτικών, αλλά και όλων των κοινωνικών φορέων έρχεται στο προσκήνιο.

Η χρηματοδότηση, οι αλλαγές στα προγράμματα, στα βιβλία, στους τρόπους διδασκαλίας, τα σχολικά κτίρια, η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, η βοήθεια στους μαθητές γίνονται υπόθεση και των ειδικών, αλλά και των «απλών» ανθρώπων, εκπαιδευτικών, γονέων, μαθητών. Στοιχεία από το μοντέλο αυτό υπάρχουν σήμερα σε πολλές Ευρωπαϊκές χώρες, υπήρξαν και στη χώρα μας την περίοδο της Εθνικής Αντίστασης για το περιορισμένο διάστημα που λειτούργησε το εκπαιδευτικό σύστημα στην Ελεύθερη Ελλάδα.

Η εφαρμογή του σίγουρα είναι πιο «δύσκολη» από τα συστήματα ελέγχου που προτείνουν κατά καιρούς οι Κυβερνήσεις μας, είναι όμως πιο ουσιαστική ως προς τα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα αποτελέσματά του.

Ολοήμερο.

A. Τα προβλήματα.

Η εξέλιξη της κοινωνίας συσσωρεύει νέα γνωστικά αντικείμενα που ο χρόνος του σημερινού σχολείου δεν επαρκεί για να καλύψει.

Ταυτόχρονα δραστηριότητες που παλιότερα θεωρούνταν «πολυτέλεια», σήμερα αποτελούν ανάγκη για όλο και περισσότερους μαθητές. (ξένη γλώσσα, συστηματική διδασκαλία μουσικής, αθλητισμός, νέες τεχνολογίες κλπ)

Ο ρόλος του σχολείου δεν περιορίζεται στην απλή μετάδοση γνώσεων αλλά δίνει και βάρος στη διαμόρφωση στάσεων των παιδιών απέναντι σε σύγχρονα προβλήματα ή παλιά που με ιδιαίτερη ένταση εμφανίζονται σήμερα. (περιβάλλον, πολυπολιτισμική κοινωνία, κατανάλωση κλπ)

Η εισβολή της τηλεόρασης, το άγχος των πρόσθετων ασχολιών (φροντιστήρια, ξένες γλώσσες, αθλητισμός κλπ) δημιουργούν προβλήματα και όσον αφορά την ύπαρξη ελεύθερου χρόνου για τα παιδιά και όσον αφορά την δημιουργική αξιοποίησή του. Με ιδιαίτερη ένταση εμφανίζεται το πρόβλημα αυτό στις πόλεις, αλλά επεκτείνεται και στα χωριά.

Η εργασία και των δυο γονέων, το ωράριό τους μέχρι τις απογευματινές ώρες, το χάσιμο της γειτονιάς ως χώρου συνεύρεσης και παιχνιδιού, δημιουργούν σοβαρά προβλήματα σε μεγάλες ομάδες παιδιών. Ταυτόχρονα η αδυναμία των γονέων να βοηθήσουν τα παιδιά τους είτε λόγω εργασίας είτε λόγω μορφωτικού επιπέδου εντείνει το πρόβλημα.

B. Οι μέχρι τώρα «λύσεις», η εμπειρία τους.

Η μέχρι τώρα προσπάθεια κινήθηκε:

α. Στη συσσώρευση νέων γνωστικών αντικειμένων και μαθημάτων ,στο υπάρχον ωρολόγιο πρόγραμμα του σχολείου (δραστηριότητες, Γυμναστική, Αγγλικά)

β. Στη δημιουργία τμημάτων ενισχυτικής διδασκαλίας, στο τέλος κυρίως του προγράμματος για λίγους μαθητές.

γ. Στη δημιουργία τμημάτων «δημιουργικής απασχόλησης» για παιδιά που οι γονείς τους εργάζονται σε περιορισμένο αριθμό σχολείων.

Οι παραπάνω λύσεις, ήταν λύσεις ανάγκης που απαντούν μερικά στα προβλήματα που δημιουργούνται. Γίνονται χωρίς σχεδιασμό (π.χ. ενισχυτική διδασκαλία) ή με επιβάρυνση πολλές φορές των γονέων (π.χ. δημιουργική απασχόληση) ή χωρίς επιστημονική στήριξη και μελέτη. (διδασκαλία ξένης γλώσσας και γυμναστικής)

Ήταν λύσεις «φτηνές» για την πολιτεία γιατί:

- δεν χρειάζονται ιδιαίτερη υποδομή
- θέλουν λίγο προσωπικό και όχι κατ' ανάγκη «μόνιμο» μια και στηρίζονται στις ανάγκες κάθε φορά
- τα παιδιά μπορούν να συγκεντρώνονται από γειτονικές σχολικές μονάδες σε κάποιο κεντρικό σχολείο.
- Το πρόγραμμά τους είναι το υπάρχον με λίγο παιχνίδι, μπορούν να καλυφτούν οικονομικά και από τους γονείς, μπαλάνουν μια κατάσταση.

Γ. Οι θέσεις της Ομοσπονδίας.

Η Ομοσπονδία μας απάντά στα παραπάνω προβλήματα Έχουμε στα χέρια μας τα αποτελέσματα του 9^{ου} συνεδρίου Π.Ο.Ε.Δ. – Δ.Ο.Ε. που θεωρητικά στηρίζομαστε. Το θεωρητικά αναφέρεται γιατί τα πορίσματα αυτά είναι γενικόλογα.

Ακούστηκαν στο συνέδριο ενδιαφέρουσες εισηγήσεις και προβληματισμοί, αυτό όμως που βγήκε ως θέση δεν απαντά συγκεκριμένα ούτε στο πώς θα γίνει το Ολοήμερο σχολείο, ούτε τι θα περιέχει, ούτε ποιοι θα εργάζονται, ούτε πώς θα εργάζονται.

Σήμερα είναι απαραίτητο να έχουμε στα χέρια μας ολοκληρωμένες προτάσεις. Το Ινστιτούτο να ξεκινήσει μια μελέτη με:

Ύπανελλαδική έρευνα σε γονείς και εκπαιδευτικούς

Ύαξιοποίηση των εμπειριών σε νηπιαγωγεία και σχολεία

Ύαξιοποίηση των εισηγήσεων του συνεδρίου

Ύτην διεθνή εμπειρία

και να μας παρουσιάσει ένα μοντέλο «νέου σχολείου» και στην θεωρητική του υλοποίηση, αλλά και την εφαρμογή του στη σημερινή πραγματικότητα με εναλλακτικές προτάσεις για προβλήματα που υπάρχουν (π.χ. φαγητό, ειδικότητες, υποδομή)

Δ. Προτάσεις.

Ξεκινώντας με δεδομένα:

1. Την αναγκαιότητα της δημιουργίας ενός νέου τύπου σχολείου.

2. Την γνώση πως κανένας τύπος σχολείου δεν μπορεί να λύσει γενικότερα κοινωνικά προβλήματα, όσο «τέλειο» και αν είναι. Μπορεί όμως να τα αμβλύνει.

3. Καμιά πρόταση δεν μπορεί να περπατήσει ουσιαστικά αν δεν υπάρξει η λεγόμενη πολιτική βούληση και ουσιαστική ενίσχυση από μέρος της πολιτείας.

Μπορούμε να οριοθετήσουμε μερικές σταθερές. Συγκεκριμένα το νέο σχολείο θα πρέπει να έχει:

α. Νέο αναλυτικό πρόγραμμα

που θα περιέχει «καινούρια» μαθήματα, θα διευρύνει και θα εμπλουτίζει τα «παλιά».

β. Ωράριο

διευρυμένο μέχρι αργά το απόγευμα, όχι για την φύλαξη των παιδιών αλλά για την ουσιαστική κάλυψη του συνόλου του νέου αναλυτικού προγράμματος.

γ. Η υποδομή του.

Θα πρέπει να έχει χώρους που θα καλύπτουν:

-τα παραδοσιακά μαθήματα (τάξεις)

-τα νέα αντικείμενα

-για αθλητικές δραστηριότητες

-για φαγητό και ξεκούραση

-για βιβλιοθήκη, χώροι εκπαιδευτικού προσωπικού.

δ. Το προσωπικό να είναι μόνιμο και να αποτελείται από:

Νηπιαγωγούς για τα νηπιαγωγεία και δάσκαλους για τον βασικό κορμό των μαθημάτων και για άλλες δραστηριότητες που μπορεί και να ενσωματωθούν μέσα στα «κλασικά» μαθήματα (περιβάλλον, θέατρο, τεχνικά και μουσική, ενισχυτική διδασκαλία) (ανάγκη εξειδίκευσης)

Ειδικότητες για ξένες γλώσσες και αθλητισμό.

Βοηθητικό προσωπικό (καθαριότητα, φαγητό, επιστασία)

Ομάδες στήριξης του παιδαγωγικού έργου είτε σε επίπεδο σχολείου, είτε σε ομάδες σχολείων, μπορούν να απαρτίζονται από εκπαιδευτικούς ειδικευμένους ή από άλλους επιστήμονες.

ε. Χρηματοδότηση.

Η εξασφάλιση των πόρων να γίνεται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

στ. Εργασιακά.

Ωράριο διδακτικό σύμφωνα με τις θέσεις της Ομοσπονδίας συγκεκριμένο.

Ύπερωρίες των παραπάνω ωρών που απαιτούνται για την κάλυψη του προγράμματος

Διορισμοί σε νέες θέσεις που δημιουργούνται.

Ωράριο παραμονής στο σχολείο μετά από απόφαση του Σχολικού Συμβουλίου για συνεδριάσεις του οργάνων του σχολείου, προετοιμασία των μαθημάτων, συνεργασία με τους γονείς και τους μαθητές.

Επιμόρφωση – Μετεκπαίδευση.

Δημιουργία φορέα επιμόρφωσης – μετεκπαίδευσης με τη συμμετοχή της Πολιτείας, των Α.Ε.Ι., των εκπαιδευτικών και του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου. Το όργανο αυτό είναι ανάγκη να χαράζει τις γενικές κατευθύνσεις και να αξιολογεί την πορεία των επιμορφωτικών προγραμμάτων. Επίσης να παράγει και βασικό βοηθητικό υλικό για την επιμόρφωση που πρέπει να περάσει σε τοπικό επίπεδο και ιδιαίτερα στη σχολική μονάδα. Δημιουργία παραρτημάτων σε περιφερειακό επίπεδο με ανάλογη σύνθεση.

Ύποχρεωτική μετεκπαίδευση όλων των εκπαιδευτικών (νηπιαγωγοί, δάσκαλοι και ειδικότητες), χωρίς τη δημιουργία προνομίων. Δημιουργία τμημάτων μετεκπαίδευσης σε όλα τα Α.Ε.Ι. 2ετή διάρκεια με απόσπαση από τα διδακτικά καθήκοντα. Το πρόγραμμα να είναι κοινό σε όλες τις σχολές μετεκπαίδευσης, να έχει σχέση με την σχολική πραγματικότητα και την έρευνα.

Ύποχρεωτική επιμόρφωση μετά τον διορισμό και πριν από κάθε καινοτομία στο χώρο του σχολείου. (Νέα βιβλία, αλλαγές προγραμμάτων, νέες παιδαγωγικές μέθοδοι, εισαγωγή νέων αντικειμένων)

Διοργάνωση ενός επιστημονικού συνεδρίου το χρόνο από την πολιτεία.

Συστηματική οργάνωση και επέκταση των προγραμμάτων εκπαιδευτικών ανταλλαγών με τις χώρες της Ευρώπης με στόχο να παίρνει μέρος το σύνολο των εκπαιδευτικών.

Ενδοσχολική επιμόρφωση με προγράμματα που καθορίζει και υλοποιεί ο σύλλογος διδασκόντων κάθε σχολείου σε συνεργασία με το Σχολικό Σύμβουλο. Τα προγράμματα αυτά μπορεί να υλοποιούνται σε συνεργασία περισσότερων σχολείων. Ενσωματώνονται στο ωρολόγιο πρόγραμμα είτε εκτός ωραρίου εργασίας, με υπερωριακή αποζημίωση.

Υποχρεωτική επιμόρφωση των στελεχών της εκπαίδευσης.

Διοίκηση σχολείων

Από το 1985 με την ψήφιση του νόμου 1566 πολλά ζητήματα που έχουν σχέση με την διοίκηση και την οργάνωση της σχολικής μονάδας, «έμειναν» για να ρυθμιστούν με Προεδρικά Διατάγματα τα οποία ποτέ μέχρι σήμερα δεν εκδόθηκαν. Σήμερα πολλές φορές παρατηρείται το φαινόμενο καθημερινά προβλήματα που παρουσιάζονται σε επίπεδο σχολείου να «παραπέμπονται» σε λύση από μεριάς του Υπουργείου σε αποφάσεις που υπήρχαν με το νόμο 309, ή να εκδίδονται κάθε φορά εγκύκλιοι που αλληλοαναιρούνται. Με την εμπλοκή της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στο χώρο των σχολείων δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που δημιουργούνται προβλήματα.

Σήμερα είναι απαραίτητη η ψήφιση κατ' αρχή ενός κανονισμού λειτουργίας των σχολείων που θα ενισχύει την αποκέντρωση, και την αυτοδιοίκηση σε επίπεδο σχολικής μονάδας. Ταυτόχρονα θα πρέπει να θεσμοθετηθούν και να οριοθετηθούν οι σχέσεις της εκπαίδευσης με τη Τοπική, Νομαρχιακή και Κεντρική εξουσία.

Μερικές προτάσεις για τη διοίκηση του σχολείου σε επίπεδο σχολικής μονάδας είναι:

Κύριο όργανο διοίκησης είναι το Σχολικό Συμβούλιο με τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών του σχολείου, του Δ.Σ. του συλλόγου γονέων και εκπροσώπου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Το Σχολικό Συμβούλιο συζητά όλα τα θέματα οργάνωσης της σχολικής μονάδας. Η διαχείριση των χρημάτων του σχολείου, η κατ' αρχή παραχώρηση των χώρων του σχολείου, ο καθορισμός του χρόνου παραμονής των εκπαιδευτικών στο σχολείο, οι εκδηλώσεις, οι εκδρομές, η δημιουργία και λειτουργία των σχολικών συνεταιρισμών, η λειτουργία της βιβλιοθήκης, η συνεργασία εκπαιδευτικών και γονέων, είναι ενδεικτικά μερικοί απ' τους τομείς

Στο σχολικό συμβούλιο προεδρεύει ο Διευθυντής του σχολείου και το ίδιο ορίζει από τα μέλη του τον Ταμία. Όλα τα μέλη είναι ισότιμα και οι αποφάσεις παίρνονται με απλή πλειοψηφία.

Ο Σύλλογος Διδασκόντων κάθε σχολείου έχει την ευθύνη του προγραμματισμού, και της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. Καθορίζει και υλοποιεί τα προγράμματα επιμόρφωσης σε επίπεδο σχολικής μονάδας. Εκλέγει μετά από συζήτηση και με μυστική ψηφοφορία, από τα μέλη του που έχουν οργανική θέση στη σχολική μονάδα, τον υποδιευθυντή του σχολείου. Φτιάχνει σε συνεργασία με τον Σχολικό Σύμβουλο το Ωρολόγιο Πρόγραμμα του σχολείου. Έχει στην ευθύνη του όλους τους τομείς που έχουν σχέση με την οργάνωση των μαθημάτων και της σχολικής ζωής.

Επιστημονική παρέμβαση της Δ.Ο.Ε – Ινστιτούτο Μελετών.

Η δημιουργία φέτος του Ινστιτούτου Μελετών της Ομοσπονδίας μας ήταν ένα θετικό βήμα. Χρειάζεται όμως από δω και πέρα προσοχή για να μη καταλήξει ένας γραφειοκρατικός οργανισμός ξεκομμένος από την πραγματικότητα. Η επιστημονικής τεκμηρίωσης των θέσεών μας και η παρουσίαση «ολοκληρωμένων λεπτομερών προτάσεων» πρέπει να αποτελέσει το κύριο μέλημά του. Στη λογική αυτή τα Εκπαιδευτικά Συνεδρία με Π.Ο.Ε.Δ. (που απ' τη μια απορροφούν κάθε χρόνο ένα σημαντικό δυναμικό της Ομοσπονδίας μας τόσο ανθρώπινο, όσο και οικονομικό, ενώ απ' την άλλη όλο και περισσότερο παίρνουν «εκδρομικό χαρακτήρα») είναι ανάγκη να αντικατασταθούν από Θεματικές Ημερίδες, Συνέδρια και Μελέτες ανάλογα με τις ανάγκες. Τα Δε αποτελέσματα θα είναι ολοκληρωμένα πορίσματα και όχι γενικόλογες θεωρητικές τοποθετήσεις.

Καταστατικές αλλαγές στο Ινστιτούτο.

- Τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. δεν μπορεί να είναι και μέλη του Δ.Σ. του Ινστιτούτου.
- Αύξηση των μελών του Δ.Σ. του Ινστιτούτου σε 9.
- Δημιουργία παραρτημάτων σε επίπεδο συλλόγων με προσανατολισμό στην μελέτη και έρευνα σε τοπικό επίπεδο. (π.χ. Θράκη για μειονοτικά σχολεία)
- Η χρηματοδότηση του Ινστιτούτου να γίνεται όχι με εφάπαξ ποσό αλλά σύμφωνα με την πορεία των συγκεκριμένων ερευνών – μελετών που του ανατίθεται από τη Γ.Σ. του Κλάδου και το Δ.Σ.

της Ομοσπονδίας. Ο προϋπολογισμός να κατατίθεται για έγκριση στις Γ.Σ. του Κλάδου ως κομμάτι του προϋπολογισμού της Δ.Ο.Ε.

- Η επιλογή των μελών του Δ.Σ. του Ινστιτούτου να γίνεται από το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. το οποίο συνεκτιμά τόσο τα επιστημονικά προσόντα των υποψηφίων όσο και τη σχέση τους με τον Κλάδο και το σ.κ.
- Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. μαζί με το Δ.Σ. του Ινστιτούτου είναι υποχρεωμένα στην αρχή κάθε χρονιάς να αποφασίζουν μαζί το πλάνο των εργασιών του Ινστιτούτου για την επόμενη χρονιά.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Το σ.κ. σήμερα.

Η κρίση του σ.κ. είναι μια πραγματικότητα που με ιδιαίτερη ένταση εμφανίζεται τα τελευταία χρόνια. Βασικές αρχές που πάνω σ' αυτές στηρίζονται τα συνδικάτα μας, συλλογικότητα, αλληλεγγύη, κοινή πάλη, «αμφισβητούνται» στην πράξη, κυριαρχεί όλο και περισσότερο ο ατομισμός και η απογοήτευση. Είναι ανάγκη να προσδιορίσουμε τις αιτίες και να προσπαθήσουμε να δώσουμε λύσεις, για να μπορέσουμε πιο αποφασιστικά να διεκδικήσουμε τη λύση των προβλημάτων μας.

Τα προβλήματα που υπάρχουν σήμερα δεν έχουν τις αιτίες τους μόνο στο εσωτερικό του σ.κ. Υπάρχει μια γενικευμένη κρίση της συλλογικότητας που αγκαλιάζει όλη την κοινωνία, όλους τους θεσμούς που έχει τις ρίζες της στις γενικότερες πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις τόσο στην πατρίδα μας, αλλά και στον κόσμο ολόκληρο.

Το σ.κ. των εκπαιδευτικών σίγουρα από μόνο του δεν μπορεί να δώσει απάντηση και λύση σ' όλα αυτά τα κοινωνικά φαινόμενα. Μπορούμε όμως σήμερα να βάλουμε τις βάσεις, αντιμετωπίζοντας προβλήματα στο εσωτερικό μας και αρχίζοντας ένα ειλικρινή διάλογο μεταξύ μας, που δεν θα ξεκινά από τη λογική οι «άλλοι» πάντα φταίνε.

Προβλήματα και αιτίες.

1. Η κομματικοποίηση και η έντονη παραταξιοποίηση του σ.κ. αποτελεί ένα ιδιαίτερο σημαντικό γενεσιουργό λόγο των προβλημάτων.

Πολλές φορές ο διάλογος στο εσωτερικό μας δεν γίνεται μεταξύ των συναδέλφων, αλλά μεταξύ των επικεφαλής των παρατάξεων. Οι θέσεις και οι αποφάσεις αποτελούν συμψηφισμό των επιμέρους παραταξιακών απόψεων και δεν είναι προϊόν δημιουργικής σύνθεσης με μορφές και τρόπους που θα εξασφαλίζουν την ουσιαστική και μαζική συμμετοχή των εργαζομένων.

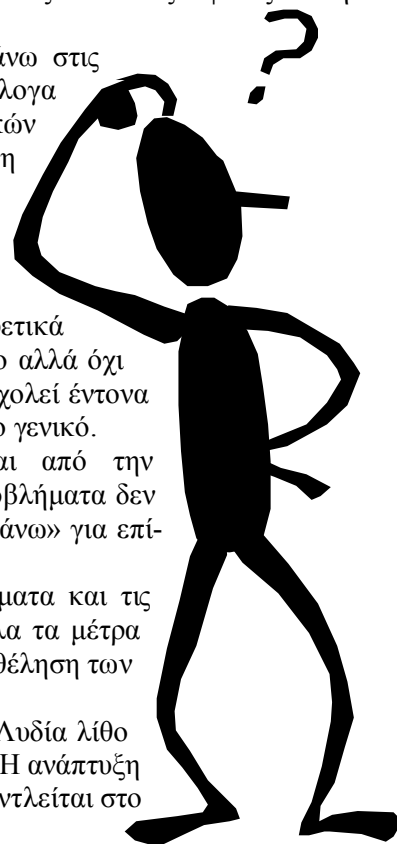
Η έλλειψη ενιαίας και διαχρονικής στάσης των συνδικαλιστών πάνω στις θέσεις και τα προβλήματα και οι συχνές σταδιακές μεταμορφώσεις ανάλογα με την τρέχουσα πολιτική συγκυρία, η μεταφορά των εσωτερικών ενδοκομματικών διενέξεων ή διασπάσεων στο εσωτερικό του σ.κ., η ευκαιριακή διαφοροποίηση, υπεράσπιση ή υπονόμευση των αποφάσεων των οργάνων ανάλογα με το αν πλειοψηφεί ή όχι η «παρατάξη μου» είναι στοιχεία που τραυματίζουν βαθιά και απογοητεύουν τους συναδέλφους.

2. Η εσωτερική ζωή των συλλόγων μας πολλές φορές είναι εξαιρετικά φτωχή. Οι δημοκρατικές διαδικασίες περιβάλλονται συχνά από τον τύπο αλλά όχι και από την ουσία. Το άμεσο, το μικρό, το καθημερινό, που συχνά απασχολεί έντονα τον εργαζόμενο, δεν απασχολεί το σωματείο. Το ειδικό εκτοπίζεται από το γενικό.

3. Η δράση των συνδικαλιστικών οργανώσεων χαρακτηρίζεται από την αποσπασματικότητα, το διεκπεραιωτικό - υπαλληλικό στυλ. Τοπικά προβλήματα δεν συζητούνται «βασανιστικά», αλλά πολλές φορές στέλνονται προς τα «πάνω» για επίλυση.

4. Οι διαθέσεις των εργαζομένων, οι απόψεις τους για τα προβλήματα και τις κινητοποιήσεις, δεν λαμβάνονται όσο πρέπει υπόψη. Δεν παίρνονται όλα τα μέτρα για να διασφαλιστεί, ότι η όποια τελική απόφαση πατάει γερά πάνω στη θέληση των «απλών» μελών.

5. Το πρωτοβάθμιο σωματείο, που η σωστή δράση του αποτελεί τη Λυδία λίθο για την ανάπτυξη του συνδικαλιστικού κινήματος, είναι υποβαθμισμένο. Η ανάπτυξη της συνδικαλιστικής δράσης δεν μπορεί να ξεκινά, να σταματά και να εξαντλείται στο επίπεδο των δευτεροβαθμίων ή του τριτοβάθμιου οργάνου.

6. Η ουσιαστική κριτική επανεξέταση των αδύνατων πλευρών δράσης των φορέων δεν αποτελούν ουσιαστικό στοιχείο της όλης τους δραστηριότητας. Υπάρχει μια απαράδεκτη τακτική αλληλεπίδρασης ευθυνών από «κάτω» προς τα «πάνω» και αντίστροφα, καθώς και μία ανεξάντλητη «ευθυνολογία» μέσα από τους απέραντους διαπαραταξιακούς διαξιφισμούς.

7. Αποτέλεσμα και των παραπάνω είναι η δημιουργία «φυγόκεντρων» τάσεων στο εσωτερικό του Κλάδου μας που εκφράζεται είτε με τη δημιουργία ξεχωριστών συλλόγων από ομάδες συναδέλφων, είτε με συνεχόμενες διαφοροποιήσεις σε αποφάσεις των συνδικαλιστικών οργάνων (Γ.Σ., Δ.Σ.).

Με βάση τα παραπάνω να προχωρήσουμε μέσα στο 1998 σε Οργανωτικό Συνέδριο, με αποκλειστικό θέμα την κατάσταση στο σ.κ., τη δομή και τα όργανα της Ομοσπονδίας (συνενώσεις συλλόγων, Ολομέλεια Προέδρων, τα προβλήματα που δημιουργούνται από τη δημιουργία συλλόγων με βάση την ειδικότητα, δημιουργία Γενικού Συμβουλίου(;), κοινή Ομοσπονδία με την Ο.Λ.Μ.Ε., εγγραφή σε συλλόγους των εκπαιδευτικών που δουλεύουν στα τμήματα δημιουργικής απασχόλησης και Ν.Ε.Λ.Ε. , κλπ.).

Παρεμβάσεις στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για την οριστική ημερήσια διάταξη και τα πεπραγμένα του Δ.Σ.

Για την οριστικοποίηση της ημερήσιας διάταξης της 67ης Γ.Σ.

Στη συζήτηση που δεν έγινε για τα θέματα της προσωρινής ημερήσιας διάταξης της 67ης Γ.Σ. είχα προτείνει, γραπτώς, τη δημιουργία ενός φακέλου, όπου αναλυτικά θα αναφερόταν όλες οι μέχρι τώρα αποφάσεις του Κλάδου μας για τα προβλήματα που μας απασχολούν εκπαιδευτικά και επαγγελματικά. και που βρίσκονται «σκόρπια» σε διάφορα Δ.Β. ή πρακτικά Γ.Σ. Θα έδινε αυτός ο φάκελος τη δυνατότητα στα μέλη μας να γνωρίζουν συγκεκριμένα τι έχουμε συζητήσει, τι έχουμε αποφασίσει, ώστε να μπορέσουν να κάνουν προτάσεις για συμπληρώσεις και αλλαγές. Αυτό δεν έγινε με αποτέλεσμα πολλοί να μη γνωρίζουν τις θέσεις μας.

Το καταστατικό απ' την άλλη της Ομοσπονδίας λείπει πως οι σύλλογοι όταν προτείνουν προσθήκες θα πρέπει να είναι δικαιολογημένες και συγκεκριμένες. Ούτε αυτό έγινε με αποτέλεσμα οι προτάσεις των συλλόγων που έχουν έρθει να είναι επιγραμματικές. Βάζουν απλά ένα θέμα και όχι τι συγκεκριμένα προτείνουν για συζήτηση γι' αυτό το θέμα.

Ορισμένες παρατηρήσεις για συγκεκριμένες προτάσεις που ακούστηκαν.

1. Για την θέση της Ομοσπονδίας όσο αφορά τον νέο νόμο 2525/97. Αν ζητάμε την συνολική ανατροπή του ή την απόσυρση ορισμένων ρυθμίσεων. Ο νόμος αυτός κυριάρχησε τη φετινή χρονιά και είναι δεδομένο, ανεξάρτητα αν μπει ή όχι στην εισήγηση, ότι το θέμα θα τεθεί στην Γενική Συνέλευση και θα παρθεί απόφαση. Πρέπει λοιπόν να μπει στην εισήγηση έστω και ως ερώτημα.

2. Για τα οικονομικά της Ομοσπονδίας (Το ύψος της συνδρομής, η αποζημίωση των μελών του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας κλπ) Σίγουρα υπάρ-

χουν παλιότερες αποφάσεις της Ομοσπονδίας μας και των Γ.Σ. και των Δ.Σ. Απ' την άλλη όμως, σε μια περίοδο που τα συνδικάτα περνάνε κρίση, που η συλλογικότητα και η ανιδιοτέλεια ΔΕΝ είναι δεδομένη, είναι ανάγκη να κάνουμε μια ειλικρινή συζήτηση και στις Γ.Σ. των συλλόγων και στη Γ.Σ. του Κλάδου μας, για το πώς θέλουμε σήμερα το συνδικάτο, και τα στελέχη του. Να ξαναβάλουμε το θέμα και της συνδρομής, της αντιμισθίας των μελών του Δ.Σ., της αποζημίωσης των προέδρων και των αντιπροσώπων, να ενημερωθούν και να πάρουν θέση όλοι οι συνάδελφοι, να καταθέσει ο καθένας τις προτάσεις του και να πάρει η Γ.Σ. του Κλάδου μας μια απόφαση που δεν θα δίνει σε κανένα το δικαίωμα να σπεκουλάρει στο ευαίσθητο θέμα των οικονομικών.

Για την έκθεση πεπραγμένων του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Απ' την αρχή πως καταηφίζουμε τον απολογισμό του Δ.Σ.. Αυτό γίνεται για 2 λόγους.

1. Σήμερα κάθε άλλο παρά ως συνδικαλιστικό όργανο συζητάμε τον απολογισμό. Και ένα μεγάλο μέρος των συναδέλφων απουσιάζει και η λογική «στα γρήγορα» να το τελειώνουμε δεν συνάδει με την σπουδαιότητα του θέματος.

2. Διαφωνούμε και στο περιεχόμενο του απολογισμού. Μερικά σημεία επιγραμματικά:

Σίγουρα ένας απολογισμός πεπραγμένων ενός Δ.Σ. δεν είναι μια ημερολογιακή καταγραφή των πεπραγμένων του οργάνου. Πρέπει να αναλύει την πραγματικότητα (ελληνική και παγκόσμια) να ερμηνεύει γεγονότα και καταστάσεις να τοποθετείται και γενικότερα πολιτικά και ιδεολογικά. Ταυτόχρονα όμως δεν μπορούμε στο όνομα του γενικού να αφήνουμε τη συγκεκριμένη δράση της Ομοσπονδίας, γιατί κινδυνεύουμε να μπλεχτούμε

σε μια καθαρά «θεωρητική» συζήτηση. Και σε ένα βαθμό ο απολογισμός «μπατάρει» προς τα κει.

Ο απολογισμός του Δ.Σ. θα πρέπει να ισορροπεί σε τρεις άξονες.

1. Στην πραγματικότητα που έδρασε.
2. Στον τρόπο λειτουργίας του ως οργάνου.

3. Στις αποφάσεις που πήρε, στο κατά πόσο είναι στα πλαίσια των Γ.Σ. του Κλάδου μας και τις προκλήσεις των καιρών τυπικά ΚΑΙ ουσιαστικά.

Για το 1ο : Η απολογιστική έκθεση που παρουσιάστηκε από τον Γραμματέα της Ομοσπονδίας επιχειρεί μια ανάλυση της σημερινής συγκυρίας. Συμφωνούμε με επιμέρους εκτιμήσεις. Όμως δεν μπορούμε στο όνομα της παγκοσμιοποίησης και της γενικής επίθεσης του κεφαλαίου ενάντια στους εργαζόμενους να προσπερνάμε την συγκεκριμένη οικονομική και κοινωνική Κυβερνητική πολιτική σε 2 γραμμές ή να θεωρούμε ότι η Κυβέρνηση, έστω και έμμεσα, κινείται σε προοδευτικές κατευθύνσεις και να της ζητάμε να το «αποδείξει (!!!)» με τον διορισμό των αναπληρωτών.

Για το 2ο : Λείπει τελείως μια αυτοκριτική τοποθέτηση της λειτουργίας του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ως συνδικαλιστικού οργάνου. Σήμερα έχουμε ανάγκη την αυτοκριτική όχι ως μια διαδικασία αυτομαστιγώματος αλλά ως μια ουσιαστική λειτουργία εξαγωγής συμπερασμάτων για το επόμενο διάστημα. Συμφωνούμε όλοι πως είναι ανάγκη να ενισχύσουμε τη συλλογικότητα, αλλά εμείς ως Δ.Σ. πόσο το κάναμε πράξη αρχίζοντας από τη συγκρότηση μέχρι σήμερα.; Πόσο ουσιαστικά συζητούσαμε για τα προβλήματά του κλάδου μας; Πόσο οι συνεδριάσεις του οργάνου ήταν συνεδριάσεις εργασίας και όχι στο «πόδι»; Πόσα σημαντικά προβλήματα τα «αποφασίζαμε» σε παραταξιακό επίπεδο και όχι σε συλλογικό; Πόσα θέματα δεν τα αφήσαμε γι' αργότερα για να μην συζητηθούν ποτέ; Αυτή η καθημερινή πρακτική δεν έρχεται σε αντίθεση με τις εκτιμήσεις της εισήγησης για ξεπέραςμα του «έντονου παραταξιασμού» και για την ανάγκη χάραξης «ενιαίας πολιτικής»;

Υπάρχει όμως και ένα επικίνδυνο σημείο στην εισήγηση. Στο όνομα της ανάλυσης των υπαρκτών δυσκολιών του κινήματος αυτό που βγαίνει είναι πως για όλα τα προβλήματα που έχει σήμερα το συνδικάτο μας, ούτε λίγο ούτε πολύ φταιει η κάθε φορά «μειοψηφία» (!!!) που δεν βοηθά να παίρνονται ομόφωνες αποφάσεις, λες και στο ομόφωνο είναι το πρόβλημα, που προβάλλει την άποψή της κλπ. Αυτό είναι απαράδεκτο, όχι γιατί η μειοψηφούσα άποψη έχει πάντα δίκαιο, αλλά δεν μπορεί στο όνομα κάποιων συσχετισμών να τα φορτώνουμε στους άλλους και να το κάνουμε κυρίαρχο. Στην πρόταση που καταθέσαμε για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης είχαμε τονίσει

την ανάγκη μιας συζήτησης για την κατάσταση του συνδικαλιστικού μας κινήματος, αναφέραμε εκεί κάποιες απόψεις και τονίσαμε την ανάγκη πραγματοποίησης ενός ξεχωριστού οργανωτικού συνεδρίου για όλα αυτά.

Για το 3ο : Προσπερνώντας το γεγονός, που πολλές φορές στο παρελθόν βάλαμε, της μη ουσιαστικής γνώσης των αποφάσεων του συνδικάτου μας από τους συναδέλφους, αποτέλεσμα και του τρόπου που αυτές οι αποφάσεις συζητούνται και αποφασίζονται αυτό που έλειψε ως Δ.Σ. ήταν ένα συγκεκριμένο σχέδιο προβολής και διεκδίκησής τους. Περισσότερο ακολουθήσαμε τα γεγονότα και αποσπασματικά απαντούσαμε. Παράδειγμα στο συγκεκριμένο θέμα της αξιολόγησης, ενώ έχουμε ως Ομοσπονδία μια ολοκληρωμένη αντίληψη, περισσότερο προβλήθηκε το θέμα των Σ.Μ.Α. και λιγότερο η συνολικά διαφορετική φιλοσοφία της Δ.Ο.Ε. για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου. Μια τέτοια θεώρηση υπάρχει και στον απολογισμό που παρουσιάστηκε.

Ακόμα είχαμε αποφάσεις Ολομέλειας που δεν τις τηρήσαμε, υπονομεύοντας έτσι την αξιοπιστία αυτού του οργάνου. (Απόφαση για απεργιακές κινητοποιήσεις στη τελευταία Ολομέλεια των Προέδρων).

Τέλος όσο αφορά τις κινητοποιήσεις της Ομοσπονδίας μας. Θα πρέπει να συμφωνήσουμε πως η δράση της Ομοσπονδίας κατόρθωσε να αντιστρέψει το κλίμα που είχε διαμορφώσει η Κυβέρνηση σε σχέση με τα αιτήματά μας, ιδιαίτερα για την επετηρίδα και την αξιολόγηση. Η αδυναμία όμως να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα, δεν οφείλεται στην «ένταση και τα θετικά(;) αποτελέσματα» της περσινής απεργίας». Οι απεργιακές κινητοποιήσεις που κάναμε πέρυσι έπαιξαν το ρόλο τους, η αιτίες όμως είναι βαθύτερες. Και οι φετινές κινητοποιήσεις μας χαρακτηρίζονται από μια γενικότητα στόχων στο όνομα να «καλυφτούν όλοι», από κλαδικές απεργίες με αιτήματα (φορολογικό, οικονομική πολιτική) που θέλουν πανεργατικούς αγώνες και από κινητοποιήσεις που ενίσχυσαν τις διαχωριστικές γραμμές ανάμεσά μας (3ωρη στάση μόνο για τους αναπληρωτές). Ταυτόχρονα δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια στο γεγονός ότι θεσμοί που υποτίθεται τους κάναμε για να μεταφέρουν την θέληση της βάσης έχουν αφυδατωθεί. (στις τελευταίες γενικές συνελεύσεις λιγότερο από το ¼ των μελών των συλλόγων πήρε μέρος) και το ότι η αντιστροφή αυτής της κατάστασης δεν θέλει μόνο λόγια, αλλά και πρακτικές ενέργειες που θα αποδεικνύουν την αξιοπιστία των οργάνων, ενέργειες απεξάρτησης από τους κομματικούς μηχανισμούς και ενίσχυσης της δράσης των πρωτοβαθμίων σωματείων.

Το Συνέδριο της Δ.Ο.Ε. – Π.Ο.Ε.Δ. στη Χίο για την αξιολόγηση (22-23 Απριλίου)

Στις 22-23 του Απρίλη, πραγματοποιήθηκε στην Χίο, το καθιερωμένο πια Συνέδριο Δ.Ο.Ε.-Π.Ο.Ε.Δ., με θέμα αυτή τη φορά την ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ στην Εκπαίδευση.

Από τις προσδοκίες του καθένα, εξαρτά κανείς και τα αποτελέσματα, τα συμπεράσματα, την αποτίμηση. Όταν συνέδρια- ημερίδες κλπ. οργανώνονται για να προκύψουν...και κάποιες γενικόλογες αναφορές στο προκείμενο για την Αξιολόγηση- τότε θεωρείς επιτυχημένη την όλη διοργάνωση. Αν, όμως, επιθυμείς ή επιδιώκεις να βγάλεις επιστημονικά εξειδικευμένες και τεκμηριωμένες θέσεις- προτάσεις, τότε πράττεις διαφορετικά. Συμπέρασμα: Είναι αυτό που καταλαβαίνει ο καθένας μας. Να το πούμε και ξεκάθαρα.

Αν, από τέτοια συνέδρια η Δ.Ο.Ε. και η Π.Ο.Ε.Δ. πραγματικά επιθυμούν να έχουν εξειδικευμένες θέσεις πακέτο προς το ΥΠ.Ε.Π.Θ. ή όπου αλλού, τότε:

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ

1. Προγραμματίζουν τις/την θεματική πολύ καιρό, πριν 1 χρόνο.

2. Βρίσκουν τους κατάλληλους εισηγητές, τους ενημερώνουν για το τι θέλουν.

3. Οι εισηγητές έχοντας επαρκή χρόνο προετοιμάζουν τις εισηγήσεις τους, κάνουν τις σχετικές έρευνες (που τις περισσότερες φορές είναι απαραίτητες).

4. Καλό είναι να γίνονται και περιφερειακές συσκέψεις- ημερίδες με τους συλλόγους- μέλη, συναδέλφους του Κλάδου, με εισήγηση, που θα έχει σταλεί αρκετά πριν. Έτσι, και ο Κλάδος συζητά θέμα-

τα, που τον ενδιαφέρουν, και το Συνέδριο γίνεται προσιτό προς όλους και γνώμες- ιδέες- προτάσεις κατατίθενται, που τελικά ωφελούν όλους.

5. Η αποκορύφωση του συνεδρίου είναι το 2ήμερο ή 3ήμερο, όπου πια όλα είναι δια-φορετικά. Γίνονται οι ανακοινώσεις- εισηγήσεις από τους εισηγητές, κατατίθενται οι όποιες χρήσιμες εμπειρίες- συμπεράσματα έχουν καταγραφεί από όλη την προηγούμενη διαδικασία,.

6. Οι προτάσεις- συμπεράσματα αποτελούν ολοκληρωμένες θέσεις επιστημονικά τεκμηριωμένες. Το καλύτερο θα ήταν, αν και πιλοτικά εφαρμοζόντουσαν σε κάποιους Συλλόγους, για να διαπιστωθεί αν στην πράξη μπορεί να λειτουργήσουν.

Έτσι ο Κλάδος πρέπει να λειτουργήσει μελλοντικά, αν τα Συνέδρια αυτά αποφασιστεί να συνεχιστούν. Διαφορετικά, θα περιορίζονται σε γενικόλογες αναφορές, στην έκδοση των Πρακτικών, στη δημιουργία και προώθηση κοινωνικών και δημόσιων σχέσεων.

Τέτοια Συνέδρια, αλλά και κάθε Συνέδριο, που θέλει να έχει κύρος και επιστημονική εγκυρότητα, πρέπει να προγραμματίζονται και σχεδιάζονται έγκαιρα, να υλοποιούνται με τη συμμετοχή του Κλάδου αλλά να γίνεται και η απαραίτητη αποτίμηση- αξιολόγησής τους για συνεχή βελτίωση.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΤΗ Δ.Ο.Ε.

Μπορεί η Δ.Ο.Ε. να λειτουργεί έτσι; να σχεδιάζει και προγραμματίζει- όταν αυτό απαιτεί από άλλους φορείς και την πολιτεία; Νομίζουμε πως πρέπει να δημιουργηθούν αυτές οι προϋποθέσεις. Διαφορετικά, σήμερα με την πολυπλοκότητα των προβλημάτων και τις αυξημένες απαιτήσεις που υπάρχουν, αν συνεχίσει η Δ.Ο.Ε. να λειτουργεί διεκπεραιωτικά, τότε είναι βέβαιο πως το Συνδικάτο των Εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας θα βρεθεί προ...αδιεξόδου.

Ο ρόλος του Ι.Π.Ε.Μ. - Δ.Ο.Ε. είναι σημαντικός και πρέπει να αξιοποιηθεί. Θα γίνει όμως αυτό με την προϋπόθεση, να στελεχωθεί το γρηγορότερο, προκειμένου να έχει τη δυνατότητα:

- A) Βραχυπρόθεσμοι και Μακροπρόθεσμοι σχεδιασμού
- B) Ενεργοποίησης του Κλάδου
- Γ) Αξιοποίησης Ευρωπαϊκών προγραμμάτων προς όφελος του Κλάδου.

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΧΙΟΥ

Δεν είναι της ώρας να αποτιμήσουμε επιστημονικά τις εισηγήσεις που έγιναν στο Συνέδριο, τόσο από πλευράς Ελλάδας όσο και από την Κύπρο. Ξεχώρισαν, νομίζουμε δύο (2). Αυτή του κ. Μπουζάκη και αυτή του κ. Θεοφιλίδη.

Η πρώτη έκανε μια αναφορά στα συστήματα αξιολόγησης άλλων κρατών (συγκριτική θεώρηση),

σε τάσεις που υπάρχουν και θα επικρατήσουν μελλοντικά, δίνοντας το βάρος σε ιδεολογικοπολιτικά χαρακτηριστικά, που πρέπει να παίρνονται υπόψη όταν εξετάζονται εκπαιδευτικά ζητήματα, όπως αυτό της αξιολόγησης. Κι αυτό γιατί το σχολείο δε λειτουργεί «στο κενό», αλλά σήμερα περισσότερο από ποτέ δέχεται πιέσεις από δυνάμεις της αγοράς και του χρήματος που επιδιώκουν να το κάνουν «αποδοτικότερο» προς όφελός τους.

Η **δεύτερη** ασχολήθηκε με την Αυτοαξιολόγηση της Σχολικής Μονάδας. Πρότεινε στην ουσία μια άλλη λειτουργία του Σχολείου, που θα έχει τη δυνατότητα να αξιολογεί τον εαυτό του, το έργο του, σε συνδυασμό με όλα τα άλλα χαρακτηριστικά, που είναι απαραίτητα και αλληλένδετα. Δηλαδή, συνεχώς επιμορφούμενους εκπαιδευτικούς συλλογικότητα, διάλογο κλπ Γενικά ένα κλίμα παιδαγωγικό, που θα ευνοεί λειτουργίες αξιολόγησης και αυτοαξιολόγησης, οι οποίες θα μπαίνουν απαραίτητα στη διάθεση των ίδιων των ενδιαφερόμενων για αποτίμηση διαδικασιών και παρεμβάσεων προς όφελος και βελτίωση του παραγόμενου έργου. Κάθε άλλη χρησιμοποίηση συνιστά παρέμβαση διοικητικής-χειραγωγικής μορφής που τελικά είναι στατική και συντηρητική.

Υπήρξαν και άλλες τοποθετήσεις τεχνοκρατικής υφής, αλλά και αντιλήψεις και ιδέες για λειτουργία του σχολείου με επιχειρησιακά κριτήρια. Σύμφωνα με τις απόψεις αυτές το σχολείο οφείλει να παίρνει υπόψη του τα σημερινά δεδομένα, δηλ. την παγκοσμιοποίηση της Οικονομίας, τη λειτουργία της αγοράς κλπ. Δεν εξηγήθηκε, όμως, τι θα απομείνει από τον παιδαγωγικό-ανθρωπιστικό - αναμορφωτικό ρόλο και σκοπό του σχολείου μετά από αυτά. Ήδη, το σχολείο λειτουργεί επιλεκτικά, ήδη είναι προ-

σαρμοσμένο στα μεσαία και ανώτερα κοινωνικά στρώματα (βιβλία, αναλυτικά προγράμματα, ποσότητα, δυσκολία ύλης..) και χρειάζονται αντισταθμιστικά μέτρα, για να μπορούν όλοι οι μαθητές να ανταπεξέρχονται στις δυσκολίες και τις απαιτήσεις του σχολείου.

Τελικά, δεν άνοιξε τέτοια συζήτηση με συνέχεια για το ρόλο του Σχολείου σήμερα, αλλά και το ρόλο των εκπαιδευτικών. Πρέπει όμως, το ταχύτερο, να γίνει και μεταξύ μας, γιατί αλλού αυτή η συζήτηση διεξάγεται καιρό τώρα, συνεχίζεται και εντείνεται.

Ολοκληρώνοντας αυτό το σημείωμα για το Συνέδριο της Χίου οφείλουμε να σημειώ-σουμε:

- Την παντελή απουσία της ελληνικής κυβέρνησης (Βλ. ΥΠ.Ε.Π.Θ.). Η επιμονή του ΥΠ.Ε.Π.Θ. και του Αρσένη στην επιβολή των μέτρων του - πεισματικά πια - οδήγησε και οδηγεί σε αδιέξοδα.
- Τις διαμαρτυρίες - γενικά δικαιολογημένες - για το μικρό χρόνο παρεμβάσεων των συνέδρων.
- Τις λίγες επί της ουσίας παρεμβάσεις των συνέδρων.

Παπαχρήστου Κώστας

Š ž

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΣΕ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Δ.Σ. Πέμπτη 5 Μαρτίου 1998 (Αποζημίωση Προέδρων 2ης Ολομέλειας. Οικονομικά θέματα.)

Κατ' αρχή δεν είναι σωστό να αλλάξουμε, για λόγους αρχής, την απόφαση που πήραμε σε σχέση με την αποζημίωση. Θα δημιουργήσουμε περισσότερα προβλήματα απ' ότι θα λύσουμε.

Γενικότερα για να μην δημιουργούνται και στο μέλλον τέτοια προβλήματα, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν κάποια ενιαία κριτήρια για τις μετακινήσεις τόσο των αντιπροσώπων στις Γ.Σ., των Προέδρων για τις Ολομέλειες αλλά και των μελών του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας.

Κάποιες αρχές που μπορούμε να στηριχτούμε είναι:

1. Εφάπαξ ποσό για τα έξοδα της κάθε ημέρας. (Φαγητό, μικροέξοδα)
2. Η μετακίνηση
3. Η διαμονή.

Για να βάλουμε και κάποια τάξη, τόσο η μετακίνηση, όσο και η διαμονή, να συνοδεύονται από παραστατικά στοιχεία. (εισιτήρια, ξενοδοχεία)

Ξεκινώντας από την αρχή πως κανένας μας στην Ομοσπονδία δεν ήρθε για να πλουτίσει, και πως οποιαδήποτε οικονομική ενίσχυση που μας δίνει το συνδικάτο μεταφράζεται ως δική μας υποχρέωση να βρισκόμαστε συνέχεια «επί ποδός πολέμου» για ότι χρειαστεί θέλω να βάλω και ένα θέμα που αφορά την αποζημίωση των μελών του Δ.Σ. στις περιόδους που κάνουμε στην Ελλάδα. Με το υπάρχον καθεστώς η Ομοσπονδία μας πληρώνει την μετακίνησή μας, δίνει στον καθένα μας 20.000 δρχ. για ξενοδοχείο φαγητό και τα μικροέξοδα κάθε ημέρας. Μέχρι εδώ μπορεί κάποιος να τα δικαιολογήσει. Υπάρχει όμως και η πρόσθετη αποζημίωση, την μιας ημέρας «μπροστά» και μιας ημέρας «πίσω». Για μια περιο-

δεία δηλαδή μιας ημέρας ο καθένας μας παίρνει 40.000 δρχ. παραπάνω.

Κάτι τέτοιο δεν είναι σωστό και λογικό να το στηρίζουμε και πιστεύω ως Δ.Σ. είναι ανάγκη να το αλλάξουμε. Αν χρειαστεί κάποιος να πάει από την προηγούμενη στον σύλλογο που μας κάλεσε, ή να φύγει την επόμενη τότε ναι να αποζημιωθεί, δεν μπορεί όμως αυτό να ισχύει ντεφάκτο.

Για τα προβλήματα τώρα που δημιουργούνται με τις περιόδους σε σχέση με το ποιος έχει περισσότερες ή λιγότερες ημέρες.

Για μας το θέμα των περιόδων δεν είναι λογιστικό, ούτε θέμα περισσοτέρων ή λιγότερων ημερών, αλλά αναγκών που υπάρχουν και πώς με την καλύτερη διάταξη όλων των μελών κάθε φορά μπορούμε να καλύψουμε καλύτερα. Αν μάλιστα δεχτούμε και την παραπάνω πρόταση, τότε και χρήματα θα εξοικονομηθούν και θα λιγοςτέψουν τα όποια προβλήματα.

Τέλος για τον γενικότερο έλεγχο των οικονομικών της Ομοσπονδίας είναι δικαίωμα κάθε μέλους να έχει πρόσβαση στα παραστατικά στοιχεία και σε συνεργασία με τον Ταμία να λύνονται οι όποιες απορίες. Αν υπάρχει διαφωνία στην μηνιαία συζήτηση του απολογισμού ο καθένας μας τοποθετείται στο Δ.Σ.

Δ.Σ. Πέμπτη 12 Μαρτίου 1998 (Ανάκληση συναδέλφων από το εξωτερικό.)

Σύμφωνα με την εισήγηση το τελευταίο διάστημα έχουν ανακληθεί μια σειρά συνάδελφοι που είναι αποσπασμένοι στο εξωτερικό πριν λήξει η 5ετία .

Ως Ομοσπονδία έχουμε τονίσει πως δεν καλύπτουμε αρνητικό έργο και από θέσεις αρχής δεν είμαστε αντίθετοι σε τέτοιες περιπτώσεις να παίρνονται και τα αντίστοιχα μέτρα.

Είναι απαραίτητο όμως αυτό το αρνητικό έργο να αποδεικνύεται μέσα από διαδικασίες συλλογικές, αντικειμενικές και διαφανείς.

Για τις περιπτώσεις που συζητάμε σήμερα κάτι τέτοιο δεν έγινε, χωρίς «απολογία» των συναδέλφων, χωρίς διεξαγωγή Ε.Δ.Ε., μόνο με κάποιες καταγγελίες, οι συνάδελφοι ανακλήθηκαν από τις θέσεις τους.

Συμφωνώ πως είναι ανάγκη να καταδικάσουμε τέτοιες αυθαίρετες ενέργειες, τονίζοντας για άλλη μια φορά την αναγκαιότητα ύπαρξης συλλογικών θεσμών που θα διασφαλίζουν την αντικειμενικότητα της κάθε ενέργειας.

Δ.Σ. 17 Μαρτίου 1998 (Για την παραπέρα πορεία του Κλάδου.)

Η προηγούμενη απόφαση που πήραμε και η μέχρι τώρα τακτική που ακολουθήσαμε, των συνεχών αναβολών, δημιουργεί προβλήματα, που έχουν να

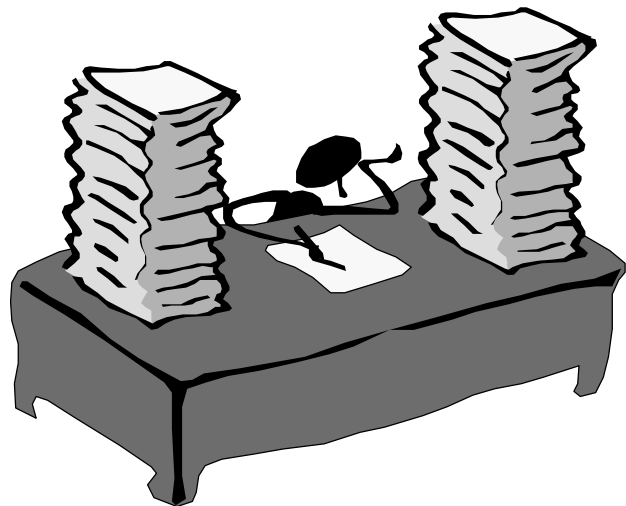
κάνουν με την αξιοπιστία του οργάνου που λέγεται Δ.Σ. Οι περισσότεροι σύλλογοι ψήφισαν την πρόταση της Δ.Ο.Ε. που μιλούσε για 24ωρη απεργία και μετά 48ωρη. Ή θα δεχτούμε πως ήξεραν τι ψήφισαν, πως εκτιμούσαν σωστά την προοπτική, ή θα δεχτούμε πως οι συνάδελφοί μας ψήφισαν ελεγχόμενοι από τους παραταξιακούς μηχανισμούς σε μια προσπάθεια να περάσει το «δικό» του ο καθένας, χωρίς να υπολογίζει με σφροσύνη τα πράγματα.

Όμως ότι εκτίμηση και να κάνει κανείς, εμείς ως Δ.Σ. είμαστε υποχρεωμένοι να προχωρήσουμε στην κήρυξη της 48ωρης. Να την ορίσουμε στις αρχές Απριλίου, τότε που προσανατολίζεται και η Ο.Λ.Μ.Ε. και να κάνουμε και τα συλλαλητήριά μας.

Μερικές παρατηρήσεις:

1. Η κοινή συμπόρευση με την Ο.Λ.Μ.Ε. σίγουρα δίνει άλλο αέρα στις κινητοποιήσεις μας και είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργεί ο νόμος 2525, αλλά και η συνολική πολιτική της Κυβέρνησης. Συμπόρευση δεν σημαίνει όμως κατ' ανάγκη και πάντα κοινές απεργιακές κινητοποιήσεις μια και είμαστε ξεχωριστά συνδικάτα με άλλες εσωτερικές διαδικασίες. Αν θέλαμε να πάμε και κοινά απεργιακά σ' αυτή τη φάση δεν έπρεπε να κάνουμε ως Δ.Σ. την πρόταση για 48ωρη μετά την 24ωρη, αλλά να αφήναμε το θέμα σε νέες Γ.Σ.

2. Ειπώθηκε πως αν πάει «πίσω» η απεργία θα κρυσώσει το αγωνιστικό κλίμα. Είναι πολύ επιφανειακή μια τέτοια προσέγγιση. Η αγωνιστική διάθεση δεν είναι κουρκούτι να κρυσώνει. Ή υπάρχει ή δεν υπάρχει. Ή στηρίζεται στη γνώση των προβλημάτων και στην εμπιστοσύνη στη δύναμή μας ως συνδικά-

το, ή αυτά δεν τα έχουμε και να δούμε πως θα τα αποκτήσουμε.

3. Τα νέα δεδομένα, υποτίμηση της Δραχμής και τα άλλα μέτρα της κυβέρνησης για ιδιωτικοποιήσεις, ασφαλιστικό, συνταξιοδοτικό, επιβάλλουν την παρέμβαση συνολικά του συνδικαλιστικού κινήματος και πρέπει ως Δ.Ο.Ε. να έχουμε μια επαφή και με την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για να δούμε τι θα γίνει...

...Συμφωνούμε απόλυτα ότι τις απεργίες δεν τις κάνουμε για να επιβεβαιώσουμε την αξιοπιστία μας, αλλά για να προωθήσουμε τη λύση των προβλημάτων.

Η αναξιοπιστία όμως ξεκινάει όταν εκτιμάς ως όργανο ότι με αυτό τον συγκεκριμένο τρόπο θα πορευτώ, το προτείνεις, το αποδέχεται η βάση και μετά έρχεσαι και λες επειδή η Ο.Λ.Μ.Ε. δεν κάνει απεργία δεν κάνω και εγώ. Εκεί είναι το πρόβλημα, πόσο «βασανίζουμε» κάθε πρόταση που κάνουμε.

Θα ήταν προτιμότερη μια πιο ειλικρινή τοποθέτηση από μέρος του Προεδρείου που θα έλεγε καλή η 24ωρη, αλλά εκτιμώ ότι δεν μας παίρνει, λόγω μη διάθεσης των συναδέλφων, λόγω άλλων προβλημάτων να πάμε σε νέα απεργία. Το επιχείρημα

με την Ο.Λ.Μ.Ε. δεν πείθει. Αντίθετα δημιουργεί παρενέργειες και σοβαρά προβλήματα στις σχέσεις των δύο Ομοσπονδιών. Δεν μπορεί η συνεργασία να είναι λάστιχο που να τεντώνει και να μαζεύει όπως μας συμφέρει.

Το να αναβάλουμε συνέχεια μια αποφασισμένη απεργιακή κινητοποίηση και να την αφήνουμε να αιωρείται δεν είναι καλό. Επειδή όμως βλέπω πως το Προεδρείο επιμένει σ' αυτή την άποψη προτείνω να πάμε άμεσα, τώρα, στις Γ.Σ. των συλλόγων με νέο πρόγραμμα δράσης και με μια εισήγηση που θα περιέχει ή δεν θα περιέχει απεργιακές κινητοποιήσεις και να αποφασίσουν οι συνάδελφοι το τι θα κάνουμε από δω και πέρα.

